

800 manus currentis viatoris veniat ad filium caritatis meae, qui est pater meritis, frater
ante Mart. 19. caritate, filius aetate, ut me legat lugentem, quem non aspicit laetantem. O dura
divisio gravis^a ponderis in corpore, o dulcis coniunctio in dilectionis visceribus; o vera
fraternitas, quae numquam dividitur, quae non minus in absente ardet, quam in prae-
senti clarescit. In hac, obsecro, nostra tecum semper vigeat memoria; uti fragilitas
nostra vestris fulciatur orationibus et non recedat de corde nomen diligentis te; sed
in Christo sit unitas, sine quo nulla perfecta est caritas.

Multas habemus curiositates de fide catholica, quia plurimi sunt inpugnatores¹.
Ideo nobis necessarium est multorum fulciri intercessionibus; ut multis, divina donante
2. Tim. 3, 1. gratia, prodesse^b possimus. Tempora sunt periculosa, et tribulatio super tribulationem
semper advenit. Populus in aegestate, principes in labore, ecclesia in sollicitudine,
sacerdotes in quaerelis; omnia turbata sunt.

Eccli. 35, 26. Tamen ille credo miserebitur, cuius misericordia speciosa est in tempore tri-
bulationis. Cuius te laudi et honori^c semper insistere multum gavisi sumus. Reficit
enim spiritum nostrum Candidus de relegiosa vita vestra, sive domo^d sive in itinere².
Ideo non est mihi admonere facientem nec plena in plena^e implere, sed congaudere
Ioh. 6, 28.
ib. 12, 36. gaudentibus et in tuis profectibus Deum laudare. Dum poteris, operare opera Dei:
Philipp. 3, 14. et dum lucem habeas, curre, donec pervenias ad bravium supernae beatitudinis.

Utinam, ut citius superveniente aestate te mereamur videre. Nam medio Maio,
perficiente Deo, ad palacium³ me esse arbitror, secundum quod dominus rex deman-
davit nobis. Et Felix⁴, novitatis adsertor, habet iuratum venire ad domnum^f regem
rationem reddere fidei suae⁵. Ideo diligentius orate pro nobis. Ego vero, vernaculus
sanctae Dei ecclesiae⁶, vobiscum stare habeo; et quod sacerdotum Christi unanimitas
credit et praedicat, in hoc ego laboro; et cum meis loquor et pro filiis sanctae Dei
Ps. 80, 11. ecclesiae aperiā os meum, si ille implebit illud, qui ait: 'Aperi os tuum, et ego
implebo illud'; desiderans docere viam Domini, et confirmare titubantes, et exhortari
ib. 145, 8.
ib. 145, 7. stantes, et erigere iacentes per eum et in eo, qui erigit elisos et solvit compeditos
dominus Iesus Christus. Pro quo mihi et per quem mihi sermo est, ut eum verum
Deum et verum filium Dei omnibus, volentibus vel nolentibus audire, testamur.

Libellos nostros, quos Hildegarius portavit de Sancto Martino, id est sancti
Ambrosii de fide catholica ad Gratianum imperatorem et tractatus in prophetas Iohel
et Amos, hos vero libellos, si in monasterio⁷ remansissent, omnimodis tecum adfer,
si venias; sin^g autem, remitte nobis. Si vero portasset secum, mittatur ut reddat; ut
benedictionem sancti Martini habeat. Quia de illius sunt armario; quem nihil per
nos perdere optamus.

Illum vero praefatum puerum⁸ bene fecisti, dum dedisti eum saeculo servire,
quia studium ecclesiasticae vitae noluit insisti^h. Et non mihi irascaris contra eum:
sciebam illum nolle, quod vos velle sciebam. Sed nolui, ut per me a te separareturⁱ,
qui ad^k te sanguine pertinebat, timeo non spiritu. Tamen non est desperandum^l de
Matth. 3, 9. eo; 'potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahae'.

Benefac obsecro Mago⁹ meo nigro; erit enim utilis in domo Dei. Semper, cum

a) gravi S 1. b) prodisse S 1. c) honore S 1. d) sic pro domi S 1. e) implena S 1.
f) domum S 1. g) sint S 1. h) sic S 1 pro insistere. i) seperaretur S 1. k) a S 1. l) disperandum S 1.

1) Cf. infra ep. 209. 2) Itaque Candidus cum Arnone in Italia anno 799. fuisse videtur,
cf. infra ep. 207. 3) Aquisgranense. Sed hic Alcvini ad palatium accessus postea in medium mensem
Iunium dilatus est, v. ep. 207 infra. 4) ep. Urgellitanus, cf. Adv. Felic. I c. 17 (Opp. ed. Fro-
benius I, 798): o Felix huius novitatis assertor. 5) cum ipso Alcvino disputaturus. 6) Adv.
Felic. I. VII c. 1 (ibid. 847): ego tantillus ecclesiae Christi vernaculus. 7) Salisburgensi. 8) Hilde-
garium; de quo cf. supra p. 312 n. 2. 9) Aedilbercto, Adelberto (cf. supra p. 254 et infra ep. 258, versus ad
Macarium episcopum, Poet. Carol. I, 249. 269; Vitam Alc. c. 16, SS. XV, 193), postea abbati Ferrariensi.